

HALADÁS



VASÚTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
 A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ——— 8 korona
 Fél évre ——— 4 korona
 Negyed évre ——— 2 korona

Szerkesztőseég :
 Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ——— 14— kor.
 Fél évre ——— 7— kor.
 Negyed évre ——— 3:50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.«-nál 3000 koronára halál esetére és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Segély.

Miskolcz, 1903. október 10.

—ko— Kétlakiak vagyunk. Ha valami csekély jó származnék reánk az *állami* czimből, akkor ránk olvassák, hogy a vasutas nem állami, csak az állam magán foglalkozásában levő alkalmazott, de ha más okokból szükség van arra, hogy államiak legyünk, akkor egyszerűen — azok vagyunk!

Tudvalevő dolog, hogy az államvasutak a mellett, hogy közgazdasági funkciójában szolgálja az ipart, kereskedést, gazdaságot s a póstát, csaknem ingyen visz már boldogot és boldogtalant, mégis 40 millió korona évi tiszta bevételt mutat fel.

Ezt pedig csupán csak a tőke és a munka eredményezi.

Ez a munka a mi munkánk, a melynek elismerése és jutalmazása a jövedelemmel nem áll arányban.

Munkánkat, éjjeli és nappali szolgálatunkat ma már mindenki tudja, ismeri, mutatja azt a halálozási statisztika. Idő előtt megöregszünk és csekély százalékának van az megengedve, hogy hosszú csendes öregséget élvezhessen a jól kiérdemelt nyugdíjban.

És különös, hogy mikor a keserves keresményünkből kellene egy kis jobb javadalmazásban részesülnünk, akkor — államiak vagyunk, várni kell a költségvetés megszavazását, a politikai helyzet tisztázását, a pénzügyi helyzet javulását, a — tudom is én még mit!

Miért nem vár mind erre a katona? Annak a rendezett fizetése mellett a májusi és novemberi előléptetés szinte elmaradhatatlan és máris sajnálkozással hirdetik a lapok, hogy az idén az ő előléptetésük kisebb lesz...

De hogy a mienk semmilyen se lesz, azzal édes-keveset törődnek.

Pedig azt már többször mondták, hogy a vasut a katonaság kiegészítő része.

Ez igaz, de nem a parádében, hanem a munkában és akkor is, ha emberfeletti munkát kell produkálni.

Ilyenkor nem késik a dícséret még a legmagasabb helyről sem, de ezt — fájdalom — a szegény vasutas apró pénzre nem válthatja fel, azért a boltban mit se kap... Késik a fizetés-rendezés, arról valami határozott hírt még csak nem is hallottunk, elmaradt az előléptetés is.

A drágaság meg az adósság ijesztő módon nő és még sem történik semmi...

Azaz, hogy mégis!

Azt írják a lapok, hogy a vasutasok az előléptetés helyett *segélyt* fognak kapni...

Szomorú dolog ez nagyon és bár sok

ember fogja tőle a keserűséget lenyelni, de még ennek is örülni lesz kénytelen.

Mert a hol a nyomoruság bekopogtat az ajtón, ott az önérzet kirepül az ablakon...

Önvédekezésünk.

— Irta: Angyal József. —

(Folytatás.)

Valószínűleg ezen körülmény adta az impulzust ahhoz, hogy a magyar királyi államvasutak tisztviselői Igazgatóságuk protektorátusa alatt megalakíthassák „A m. kir. államvasuti hivatalnokok takarékos és segélyező egyesületét”, mely egyesület célja és feladata, hogy tagjait megóvhassa a zilált anyagi viszonyokból keletkező küzdelmek izgalmaiktól, részükre oly kölcsönöket biztosítson, melyeknek törlesztése addig is, míg az intézetnek tényleges avagy nyugdíjas tagja, fennakadás nélkül legyen eszközölhető. Tagadhatatlanul igen humánus és igen jóakaratu ténye volt ez az egyesület megalapító 28 tagnak s tagadhatatlanul oly érdemeiket képezi, melynek folytán közbeesülésre és kartársaik osz-

TÁRCZA.

A Tisza partján.

*A Tisza partján szóltanul haladtunk,
Leszállt a nap a szemhatár megett;
A víz nesz nélkül, úgy suhant alattunk,
S az alkonypirral elincselkedett.
De a játékot végre is meguntá,
S mi elmerültünk újra csak magunkba.*

*Majd kélt a hold. Ezüst sarkója feltűnt,
S reánk hullt hűvös, tiszta sugara.
Egymás lelkében megfürdött a lelkünk,
Míg a Tisza oly bánatos vala.
A sugarakból minékünk jutott csak, —
Szilánkjá sem a játékos haboknak.*

*Mormolt a víz. Tán fölzugott haragja,
Hogy megraboltuk fényét, erejét;
Hullámtaréja földagadt magasra,
S hablódráit csapkodta szerteszét.
A mi szívünkben enyhe nyugalom volt, —
A vén Tisza csak berzenkedve tombolt...*

Molnár Jenő.

Rábai ur, a fűszeres.

Irta: Szüts Jenő.

(Vége.)

Olga csöndes megadással hallgatta az anyai bölcs tanácsokat s a lelke mélyén különös háborgást érzett, kíváncsisággal vegyes nyugtalanságot, a mely szinte lázba borította az egész testét. Szórakozottan rakosgatta az edényeket ide-oda s azon jártatta gondolatait, hogy miképen fog estére annak a nagy feladatnak megfelelni.

Igy telt el az egész nap. Izgatott jövés-menés, rendezgetés, esinosítás, ezzel mult a délelőtt s a délután szinte rohanva, mint nagy munka alkalmával szokott... Alkonyodni kezdett, mikor Olga felkészült a vendég fogadására. A zöld ruháját vette föl, a melyben legesinosabban nézett ki.

Idegesen figyelte az óra mutatóját s egyre tüzezebb lett az arca. Kiállott tebát a konyha ajtóba, hogy a hűs tavaszi szellő lehűtse némileg a vére vad lázongását. És míg felig öntudatlan merengés között nézegette a korai lombok hajladozását: egyszerre csak megeredt a gyors, tavaszi eső s végig paskolta az udvart. Sűrű cseppekben hullott lefelé az ég áldása; szinte látni lehetett, mint üdül fel a kerti növényzet s mily mohó falánksággal nyeli magába a szomjas föld... Nézte, nézte a leány elmerülve s közben gyakran fordította tekintetét

tatlan elismerésére méltán számot tarthatnak. A magyar királyi államvasutak Igazgatósága pedig további protektorátusát fenntarthatja, mert nagyban megakadályozza ezen egylet az egyén teljesítő képességének meddőségét, amikor legnagyobb szükségében segédkezhet nyujt.

A viszonyok azonban 1872-től, az egylet megalapításának idejétől, lényegesen változtak. A közgazdasági helyzet képe lényeges átalakuláson ment keresztül. Az, a mi 1872-ben még a körülmények és viszonyokból folyó követelmény volt, ami akkor még a humanizmus és általános emberszeretet eklatáns megnyilatkozása lehetett és volt is, az ma már 33 év elteltével az ő eredetiségében nem igen felelhet meg céljainak s nem igen szolgálhatja a megkívánt módon azok érdekeit, a kik érdekeinek megvédésére alapítottatt.

Nehogy azt higgye azonban bárki, hogy szigorubb bírálat tárgyává szándékozom tenni ezen üdvösnek mondható intézmény működését. Nem. Célom csak az, mert más nem is lehet, hogy az egylet vezetőségének figyelmét reátereljem a viszonyok és közgazdasági helyzet újabb alaku-

lásaira s arra, hogy az egylet további fennmaradása s létének biztosítása céljából okvetlenül szükséges reformálnia ügykezelését és üzleti módjait, mert ma már sok olyan idejét mult állásponttal találkozunk működési körén belül, mely a viszonyok még további kialakulásával jövőjét fogja veszélyeztetni.

A ma életben levő kamatláb nagysága bizonyára egyike lesz azon idejét mult dolgoknak, melyek nem igen soká tarthatják magukat anélkül, hogy az egylet egészséges fejlődését ne gátolják. Dr. Kiss János főfelügyelő ur a „Vasuti és hajózási hetilap“ 1902. évi 20. számában igen sok jóakarattal kél a ma érvényben levő kamatláb védelmére. Különösen hangsúlyozza, hogy a tőke biztosítása céljából okvetlenül szükséges annak megőrzése, mert különben a betevők üzletreszeiket felmondanák s az egylet kénytelen volna szétmállani, mivel a kívánalmak kielégítéséhez szükséges pénzösszeg nem állna rendelkezésére. Mindenesetre oly érv, mely általában tekintve az üzletmenetet, elfogadható, azonban ezzel szemben bátran utalhatunk a pénz-piacz mai helyzetére s a közgazdasági állapotok mai kialakulására, mely

az utczai ajtó felé, hogy nem jön-e még a várva várt gavallér? . . .

Az ügyvéd ur e közben apróra átvizsgálta a szobákat; megnézett minden butort, hogy nincse rajtuk valami feltűnően kirívó hiba, kopás vagy piszok, a mi szemébe tűnnék a leendő vőnek. Szamba vett minden kis porszemet; rendbe hozgatta az asztalterítőket; megigazgatta az ágyakat, itt-ott ki is tömte ruhadarabokkal, hogy minél duzzattabbnak lássék.

Hja, egy gondos apának, a ki férjhez akarja adni a leányt, minden kiesiségre ügyelni kell. Persze, persze! Ott van a vedlett zongorájuk is, mely perköltseg fejében került a házukhoz ezelőtt tiz évvel. Veszedeelmes butordarab ez nagyon, kivált olyan háznál, a hol senki sem tud zongorázni. Ha vendég jön, előrelátó gondossággal be kell zárni, a kulcsot pedig elrejtetni jól, hogy valamikép rá ne akadjanak, ha némely kiállhatatlan vendég játszásra unszolja a házi kisasszonyt. Persze, persze. Mindenre ügyelni kell.

Majd kiadta a parancsot az ügyvéd ur, hogy a gyermekek mehetnek. A kiskorúakat ugyanis mindenkor száműzték ilyen alkalmakkor, hogy ne lábatlankodjanak otthon. Kaptak egy csomó cukrot s átvitték őket a szomszédba Mihók nénihez, a kinek iparendelyt eszközölt ki az ügyvéd ur kávéméréshez, hát lekötelezettje maradt a családnak . . .

Közben lassanként besötétedett, az eső pedig zuhogott egyre s immáron nagy tócsákban tolongott a víz a kanális nyílása felé. A lány még egyre ott állott a konyha ajtóban s aggodalmasan leste a szakadó esőt. Észrevétlen, lassu mormolással foháskodásféle jött ajakára, miközben az égre emelte szemeit, kérvén, hogy végre állana meg az eső. De hiába volt.

Kedvetlenül terítette föl az asztalt, meggyújtotta a karos gyertyatartók színes viaszgyertyáit és egyre vigyázta az időt, hogy nem derül-e még? Nem, nem! Az eső zajos, tompa pattogása folyton a fülébe csengett, ölte és gyilkolta lelkében a reményeket.

Az idő pedig mult egyre. Már fél nyolcz. Éppen zárás ideje. Rábai ur már bizonyára a tükör előtt áll és csinosítja magát. Mire fölöltözik, lesz nyolcz óra, akkor kocsiba ül és fél kilenczre már nálunk is lesz.

Igy számítgatta tovább a perczek mulását s szerette volna elcsittítani az aggodalmaít, melyek minden áron arra törekedtek, hogy összemarczangolják a reményeit. Érthetetlen, kínos előérzet fészkelte be magát a lelkébe és felt, felt indokolatlanul, hogy nem fog eljönni a várva-várt gavallér, a ki ugyan csak fűszeres, de jó keresetű, férjnek való ember . . . És ha nem jönne el . . . ? Megremegtette ez a gondolat, hogy szinte fájni kezdett belé.

Bement tehát a konyhába és óvatosan vigyázni

már olyan, hogyha valaki a maga részére a 6³/₁₀-nyi osztalékot megkivánja, ott az illetőnek teljes munkaképességét igénybe vevő utánjárásra van szükség, hogy ezt elérhesse. Tőkepénzesek, kik tőkéjüket egyszerűen csak kamatoztatják, a kik tehát minden fáradság, minden utánjárás nélkül élvezik tőkéjük gyümölcseit, ilyenemü gyümölcsötetésre, egy oly szolid és biztos alapokon nyugvó pénzügyintézetnél, mint a minő a magyar vasuti tisztviselők segélyegylete, nem számíthatnak és merem állítani, hogy még a 4³/₄⁰/₁₀-os osztalék is oly kedvező a jelenlegi viszonyok mellett, hogy az egylet tőkével rendelkező tagjai, még ekkor sem vonnák meg támogatásukat az egylettől, mert jobb, gyümölcsötetőbb módon elhelyezni tőkéjüket manapság nem is tudnák.

Azon körülmény pedig, hogy ezen egylet tőketulajdonosai tőkéjüket kartársaik rendelkezésére bocsájtják, egyenesen amellett szól, hogy a pénz-piacz mai irányzata szerint szabják meg követeléseiket. A ma törvényesen megállapított kamatlábat élvezni úgy is oly nehéz, oly fáradságos, hogy a tőketulajdonosok nem is igen igyekeznek tőkéjüket, természetesen személyes

kezelés szükségessége mellett, így értékesíteni, a hol pedig szolid alapokon nyugvó pénzügyintézetek segítségével eszközlik, ott a 4³/₄⁰/₁₀ os osztalék már is olyan kedvező, hogy kedvezőbb eredményre egyáltalában nem is számíthatnak.

Nem tartozik ritkaságszámba azon eset sem, hogy ezen egylet adósai másutt kedvezőbb és olcsóbb hitelhez jutván, leszámolnak, s ha a pénz- és közgazdasági-viszonyok erre irányuló törekvései még jobban ki fognak alakulni, akkor az ily üzletmenettel bíró egyletek többé nem létképesek, mert aránytalanul megterhelik tagjaikat oly szolgálattokért, mely szolgálat tulajdonképpen nem is az ő tényük, hanem azon Igazgatóságé, melynek protektoratusát élvezik, t. i. a hivatalból való kölcsöntörlesztés lehetősége.

A legközelebb megtartandó évi közgyűlés feladatát fogja képezni, hogy az egylet Igazgatósága felszólíttassék, hogy a kamatláb leszállítására vonatkozólag reform-javaslatot dolgozzon ki, mert az már indok nem lehet a mai kamatláb további megtartása mellett, hogy leszállításával az egylet tőkéje van veszélyeztetve, mert bizony lehet számítani arra, hogy ily hathatós pártfogó

kezdte az apja gondterhes vonásait s anyjának nyughatatlan, bántó komorságát. Mely esőnd volt azonban, senki sem szólt, csak a finom vesepécenyé sistergett a lábában. Ez a nyomasztó hangulat így tartott sokáig. Látszott róluk, hogy tartanak valami veszélytől, félnek bizonyosan váratlan meglepetéstől, a melynek sötét, terhes árnya mögött félénken húzódott meg a reménység utolsó szikrája. Nem mertek azonban szót se ejteni felőle; szinte a lelegzetüket is visszafojtották, szinte a szívük dobogását is el akarták esőndesíteni.

Ekkor ajtónyílást hallottak az eső zuhogásán keresztül. A kapu ajtaja Először megdöbentek a lelkük mélyéig, aztán zavart mosolylyal tekintettek egymásra. Olga pedig félénken futott be a szobába s nem tudta, hogy sirjon-e, nevensen-e?

Az ügyvéd ur kitekintett az udvarra s látta, hogy egy esernyős alak kerülgeti a pocsolyákat a ház tövében.

— Erre tessék Rábai ur, erre, itt a fal mellett!

De nem kapott választ; az ismeretlen pedig úgy tett, mintha nem is hallotta volna. Az ügyvéd ur tehát várt, míg közelebb ért az ajtóhoz.

— Rábai ur nem jöhet el. — szólott az idegen, a ki nem volt más, mint a bolti szolga, — nem jöhet el kérem, mivel annyira esik az eső, hogy ki se lehet mozdulni. Tiszteletét küldi egyébként és szives bocsánatot kér, de igazán nem jöhet el, mivel az eső... tetszik tudni...

Az ügyvéd ur becsapta az ajtót az amuló szolgálta előtt s önmagából kikelve, hangos kiabálás között rontott be a szobába.

— A szemtelen, a komisz!

Az asszonyok az ő sejtelmes felfogásukkal már megértették a helyzetet. A tekintetes asszony már izgatottan mérte a szobát fel és le, Olga pedig a szegletben sirdogált, bizonyos belső szégyen miatt, a mely szinte a torkát fojtogatta.

— Hát nem jön el a nyomorult, a hitvány! Látjátok, így bizzék az ember!

— Hagyd el. — mondá az asszony, — ilyen csak egy fűszerestől telhetik ki. Mindig mondtam, hogy rongy emberek azok. Ej, ne is gondoljatok rá!... Pukkadjon meg a boltjában!...

Hangzott még el némely szidalom a fűszeres fejére, de aztán lassanként lecsillapultak a kedélyek, sőt Olga is kezdett belenyugodni a csalódásba, úgy gondolván, hogy nem is vezett olyan sokat.

A tekintetes asszony hazahívatta a gyerekeket, aztán föltálalta a párolgó vesepécenyét s egyéb szokatlan jó ételeket, a melyek felcsiklandozták az étvágyakat. Így esett, hogy a kávé és hering vacsora helyett valóságos pazar lakoma volt tekintetes Méhes Anta! ügyvéd ur házában, a miért az a hitvány fűszeres nem mert az eső miatt kimozdulni...

mellett, mint a milyen intézetünk Igazgató-sága, az együletet veszedelem nem fenyegetheti, annál kevésbé, mert a kezesek számának megállapítása, a kölcsön felvételénél még a le nem tiltható fizetésre vonatkozó vinculum olyan jellegűek, hogy még a leg-reálisabb alapokkal dolgozó pénzügyintézet is finanszírozza, illetve biztosítja az egyület további fennmaradását. Segélyegyletünk mai jellege olyan, hogy elsősorban a tőkepénzesek érdekeit tartja szemel előtt az adósokkal szemben, azokat védelmezi, veszi pártfogásába talán emezek rovására, ha pedig működése ilyen, akkor többé nem az a humánus, emberbaráti intézmény, a mi volt 1872-ben, még a 12%-os kamatláb mellett sem. Nem ritka eset, hanem napirenden van, hogy személyes hitelt élvező tisztviselők egyes pénzügyintézeteknél 7%-os kölcsönhöz jutnak, minden kezelési illeték, avagy bármi néven nevezendő kezelési pótlék nélkül. Igaz, hogy ezen jelenség még nem általános, de az esetre, ha általánossá válik, a mi a legközelebbi jövőben befog következní, akkor eredetileg jótékonycélú együletünket nem a tőke hiánya, hanem az fogja veszélyeztetni, hogy hitelére nem fognak reflektálni.

(Vége köv.)

Budapesti levél.

A Baross-akadémia.

Budapest, 1903. október 8.

Azt, a mit itt most elmondani akarok, már régebben kellett volna sorra vennem. Hanem hát, a mint előző leveleimből is kitűnik, egy nehéz nyavalya gyötört mindmostanig: amelyiken előbb tul kellett esnem, hogy megint egészségesebb dolgok megélvezéséhez foghassak hozzá. Nagyon sokat találtam ugyanis élvezni az osztrákból s ez az élvezet ugy megfeküdte a gyomromat, hogy — hat czikk kellett hozzá, a míg ismét megkönnyebbült a belsóm.

Hát igen. A Baross-akadémia. Ott történt legutóbb valami, a mit nem lehet csak ugy szó nélkül hagyni.

Hogy a Baross-akadémia micsoda, azt — ugy hiszem — nem kell nagyon bőven magyaráznom. A gyöngébbek kedvéért azonban mégis ideírom, hogy ezalatt az elnevezés alatt mi, öreg vasutasok azt az intézményt értjük, a melyik:

1. barátságos idegenekből vasuti szak-arkangyalokat nevel:

2. ezekkel a szak-arkangyalokkal pedig ott kezdí a nevelést, a hol az egyszeri ember a fejést: a szarva között keresvén a tehén tögyét.

HETI KRÓNKA.

Sötét felleg borult a magyar egére
Szegeden is folyik a honfiak vére.
Ezer éve tombol a vihar felettünk
Oh Uram! szánjad meg végre szenvedésünk',
Mert jogos és igaz mit az ország akar,
Hogy honában végre legyen úr a magyar!

Hires német tudós egykor azt hirdette
Izlés és a pofon nagyon különféle.
Világ ámultára csoda tűnik elő:
Hogy szerb trónra akadt, egy trónkövetelő!
Ártatlan kis galamb akar abba ülni,
Konak ablakából fog majd kirepülni...

Miskolczon Thália felütötte sátrát
Láthatsz ott elég jó hőst, szerelmezt, naivát.
Csak Primadonna nincs, de hát az nem is kell,
Modern szokás szerint — fonográf énekel!
Szinügyi-bizottság zúg már mint a katlan...
Neki ez a dolog oly megfoghatatlan!

Dániel Mihály bá', egy szeghalmi gazda
A víz alatt járó hajót kitalálta.
Csinált egy nagy hajót s a Tiszára vitte,
Amerika díját már zsebében hitte,
Megtörtént a próba, de félig sikerült,
Elsülyedt, de színre többé soh' sem került!

Maczedóniában tart még a lázadás,
Folyik a pusztulás, rablás és gyilkolás.
A hatalmasságok jegyzéket cserélnek
Azt hiszik tentával vetnek annak véget.
Többet érne oda néhány magyar baka,
S nyugodtan alhatnék a vén Európa.

Aggódás fogja el a vasutas népet
Nehéz helyzetének mikor vetnek véget?
A nagy drágasággal nő a nyomoruság,
Nő a keserűség, hát még az adósság!
Minden nő, de marad: a csekély fizetés;
Nem segít csak dupla: **fizetésrendezés.**

Görög.

Igaz, hogy ezzel a nobilis neveléssel vele jár az is, hogy az illetén megnevelt szak-arkangyalok mélységesen lenéznek bennünket, vén, tudatlan csatalovakat: de hát ezt a lenézést talán még csak elbirjuk valahogyan a — penzióig. Azután aztán úgy sem törődünk vele tovább.

Szó, a mi szó, ez a Baross-akadémia, a mikoron tizegynéhány esztendőkkel ezelőtt neki indult a sinek világa megmentésének, fenemód furesán fogott hozzá a maga nevelési rendszeréhez. Olyan módon teszem, mint mikor a susztermajszter bőr, kaptafa, dikics meg csiriz helyett mister Joe Stewart-nak „A lábak ápolása és ruházása” ezimü művét nyomta volna a Miska inas markába, hogy már most ő ennek a tanulságai szerint csináljon meg amugy gondolomra egy talpalást. Avagy olyan módon, mint a mikor az orvos-professzor a sok doktor-inast könyvből akarná megtanítani, hogy hogyan kell megoperálni a vesét (s az inas a remekelésnél azután kivágja a vese helyett a májat). Vagy pedig olyan módon, mint a mikor a fiatal menyecske szakácskönyv szerint főzi meg az ebédet s a férje szökve-szökik a koresmába jóllakni.

Ez a jó akadémia is a dicső elméletre fektette a fősulyt. Először könyvekből bevágni mindent, a mit a tanrend előir. Akár érti a nebuló azt,

a mit tanul, akár nem érti: akár ismeri azt, a miről szó van, akár nem ismeri. Persze, mert nem vasutas, nem hozzáértő szakember szabta meg ezt a tanrendet. Az, a ki ezt a tanítási módszert megállapította, úgy gondolkozhatott, hogy miután a jogásznak elegendő a törvénykönyv, az árkus papiros, penna, kalamáris; és miután a filozopternek elegendő a még több könyv, még több penna és kalamáris — hát a vasutasnak is untag elegendő a magolás, etc., etc. Azt, úgy látszik, az a jó ur nem álmodta, hogy a vasutasnak az életben azután más dolgai is vannak, mint a könyveket bujni, szónoklatokat, előadásokat tartani; hogy a vasutas nemcsak fejével, de kezével is, lábával is dolgozik és a szerszámok nagy tömegével. Vagyis: hogy a vasutas a gyakorlati élet számára nevelendő és hogy ilyenformán ennek a nevelésnek gyakorlati alapokon kell nyugodnia, gyakorlati irányban mozognia.

Sokan, nagyon sokan érezték ezt már kezdetben, hogy ez a nevelési mód nem felel meg a kívánalmaknak. Hanem persze — fejvesztés vagy nem tudom én, micsoda iszonytató büntetés terhe alatt volt akkor megtiltva erről még csak beszélni is. Ismerek magas állású urakat, a kik szinte kegyvesztettek lettek bizonyos volt

Innen-onnan.

Az okos kutya.

A: Ejnye, de helyes kutya! Ugyan kié?

B: A szomszédomé.

A: És okos állat is!

B: Okosabb mint a gazdája!

A: Elhiszem Nekem is volt egyszer egy ilyen kutyám!

Volt.

Férj (pörölés közben): De kár, hogy nem akadt olyan számár, a ki megkért volna mielőtt én elvettelek!

Asszony: Pedig akadt!

Férj: Ki volt az a tébolyodott?

Asszony: Te!

Az irodában.

Praktikáns: Kérem főnök ur, a könyvelő ur nyakon vágott!

Főnök: No hát mindent én magam végeztek?

Fertálykor.

Házmester: Vannak gyermekei?

Lakásnéző asszony: Vannak, de csöndes jó gyermekek. Azok békén vannak!

Házmester: Bocsnát, de én nem a meghalt gyermekekről beszélek!

Családi öröm.

— Hallotta már a Szekeresék kettős családi ünnepejét?

— Nem, mi az?

— A lányukat ugyanaz nap jegyzik el, mikor az apa kiszabadul a fegyházból!

Nem baj.

Vevő: Aztán igazán nincsen hibája ennek a tehénnek?

Kupecz: No ugy fejéskor rúgós ez nagyon!

Vevő: Az nem baj, ugy is az anyósom feji a teheneket!

Operáció után.

Orvos: Uram, kedves anyósa meg van mentve!

Vő: Ezt ugyan kiméletesebben is megmondhatta volna!

Lóverseny után.

— No megraktad a tipejemet?

— Barátom, ha nekem még egyszer tipeket adsz, nem a tipejidet, de téged foglak megrakni!

Piaczon.

Szakácsné: Jó öreg, kemény libát adjon.

Kofa: De mi jut az eszébe?

Szakácsné: Hát ha fiatal, jót ad, mi jut nekem?

körökben, mert nyíltan merték hangoztatni véleményüket. Hát kérem, én e részben amondó vagyok, hogy a vasuti szolgálatban a fegyelem is addig a határig marad meg fegyelemnek, a míg a józan észszel ellenkezésbe nem jut: azontul elvitte azt az ördög, akármilyen jupiteri mennydörgés járjon is a nyomában.

Másfél évtized kellett hozzá, hogy ez az egészségtelen állapot orvosoltassék és hogy végre kimondassék, hogy a vasuti tanfolyamra csak olyan egyének vehetők fel, a kik egy bizonyos időt már eltöltöttek vasuti szolgálatban. A kiknek tehát legalább sejtelmük van arról, hogy a váltó nem olyan szerszám, a mit csak prolongálni, óvatolni lehet, hanem olyan is, a mivel szebbnél-szebb karambolokat lehet produkálni, kezesekkel és kezesek nélkül . . . Hát ez a kezdeményezés már biztató. Hiszszük és látjuk belőle, hogy a Baross-akadémia idővel talán mégis csak azzá fejlődik, a minek lennie kell.

Ifju kollégáim pedig, a kik végig „szigorlatozták” ezt az akadémiát, nehogy magukra vegyenek bármit is a mondottakból. Tapasztalásból tudjuk és mindig készséggel elismerjük, hogy egy-két évi szolgálat után derék vasutasok váltak belőlük — daczára az akadémiának.

Temesváry Alajos.

CSARNOK.

Káprázatok.

Spanyolból.

Irtta: Eugenio Sellés.

(Folytatás.)

Márta tényleg azért sirt, mert nem tünt föl neki Juan oly szerelmesnek, mint eleinte. És gyakran sirt; és mivelhogy Márta szomorú voltától támadt Juan bosszúsága és Juan bosszúságából Márta szomorúsága, vég nélkül való folytonosság állt be; örökké labirinth, a melyben örökre eltévedt annak a két szerelmes szívnek a szerencséje és minden reménye, melyek a tulságos szerelem miatt kölcsönösen távoztak egymástól.

Másnap éjjel Márta feltűnő vidámsággal és szokatlan mosolylyal fogadta Juant. Mosolya ideges volt, vidámsága lazás.

— Ma nagyon is vidámnak tetszel.

— Helyre akarom pótolni hibámat, édesem, ki akarlak engeztetni; tegnapelőtt nagyon is szomorú voltam.

— En meg azt hiszem, hogy ma nem akarsz szomorunak látszani, s a vidámságot csak színleled.

— Eltaláltam; — gondolta magában Juan, — észrevette, hogy gyanakodtam bánatán és

Kézi fékpróbák.

Folyó évi szeptember hó 24, 25 és 26-án a zólyom—ruttkai vonal jánoshegy—g.-berzenczei és jánoshegy—stubnyai vonalrészén kézi fékkísérletek ejtettek meg az előirt, valamint a német vasutegylet által indítványozott fékkiszabás tanulmányozása céljából.

Ilyen fékkísérletek már az előző években is tartattak ugy ezen, valamint a m. kir. államvasutak egyéb nagyobb lejtésű vonalain és ezéljük az volt, hogy különböző esésekkel bíró vonalrészekben, különböző fékszázalékok és sebességek mellett, a fékutak megállítassanak, illetve azon esetekben, melyekben a 20, 30 és 40 km. menetsebességnek megfelelő jelenlegi, vagy a javasolt fékkiszabás elegendőnek nem bizonyul, azon fékkiszabási határt keresni, mely kiszabás alkalmazása mellett, a vonat az illető sebességnél a javasolt távolságra megállítható.

A kísérletek a rendes üzemnek megfelelően összeállított tehervonatokkal ejtettek meg, a talált fékutak tehát a rendes üzemszabályoknak feleltek meg. A kocsik fék szerkezete a kísérletek előtt teljesen kifogás-

most azon iparkodik, miképpen azt előttem eltitkolja.

— Ez az öröm oly nagy, oly benső, oly igaz, a milyen a tied volna akkor, ha megtudnád azt, a mit én tudok.

Márta utolsó szavait halkán ejtette ki és szemét lesütötte.

Meglátszott arczán, hogy valami nagy dolgot akar elmondani férjének, de női szemérme azt megtiltotta neki.

Végre azonban lelke sugallatának nem birt ellentállani és kerülő utakon megsugta férjének azt az édes titkot, mely igaz szerelmök rég várt gyümölcsét rejtette magában.

Juan azonban ugy tett, mintha nem hallott volna semmit és távozott a nélkül, hogy egy vigasztaló szót is intézett volna nejéhez.

Az nap éjjel Juan nem tudott elaludni. Lelki bánata oly nagy volt, hogy nem birta könyeit elfojtani és keserves zokogásba tört.

Keserü könyeket hullatott megcsalt szerelmének, hű reményeinek romjai fölött. Atkozta a sorsát, mely szerencsétlenségbe sodorta ifju életét, tönkretette féltett boldogságát.

Másnap korán reggel parancsot kapott, hogy rögtön jelentkezék ezredesénél, a ki

talán állapotba hozatott. A kísérleteknél a maximális fékszázalék a 160/00 lejtésű vonalon 33 volt, a maximális sebesség pedig, melynél a befékezés eszközöltetett, 40 km.-t tett ki. A fékútak ennek megfelelően 140 és 600 m. között váltakoztak; egyes helyeken a tartalékfékeket is működésbe kellett hozni, mert a sebesség a próbafékszázalék által apasztható nem volt, a mi abban találja magyarázatát, hogy kérdéses helyeken (alagut stb.) a sinek igen nedvesek voltak. Itt természetesen a fékútak is hosszabbak voltak 600 mtr.-nél.

A kísérletek pontos keresztülvitele céljából a vonathoz a Digeon-féle regisztráló készülékkel ellátott kísérleti kocsit volt besorozva. Ezen kísérleti kocsiban alkalmazott regisztráló készülék a vonat sebességének a kocsik továbbítására fordított vonóerőnek (vonatellenállásnak), e vonóerő munkájának, valamint az út- és időadatoknak megmérése és felrajzolására szolgál.

A kísérleti kocsit tehát a vontatási szolgálatban előforduló mindama kísérleteknél talál alkalmazást, melyeknél az elősorolt adatoknak menetközben történő megállapítására valamilyen célból szükség van.

A m. kir. államvasutaknál ezen kísérleti kocsival eddig a következő kísérletek végeztek és pedig:

1. Mozdony indíthatási és teljesítési próbák;
2. Kísérletek indítási időveszteségek megállapítására;
3. Fékkísérletek tehervonatokkal és
4. vonatellenállási kísérletek személykocsikkal és teherkocsikkal.

A regisztráló készülék segítségével jelen próbáknál megállapított a vonat sebessége a fékezés kezdetén és a fékút; a fékezők mellé elhelyezett mérnökök azonkívül az előkészítési távolságot is megfigyelték (ez azon út, melyet a vonat a fékezés kezdetétől a fék teljes meghuzásáig befutott).

Midőn a kísérlet célját ezzel általánoságban jellemeztük, azok végeredményét most nem közölhetjük, és pedig azért nem, mivel az eredmény csak akkor lesz teljes, ha a kísérletek a többi vonalrészen (a ruttkai vonal volt az első) is megjertnek és az eredmény mindenütt ki lesz számítva.

— r.

utasításokat adott a szolgálat érdekében. A karlisták közeledését jelentették az előőrsek s attól lehetett tartani, hogy támadást intéznek ellenük.

Az ezredes, meggondolva a dolgot és tekintve az ütközet veszélyeit, jószántából megengedte a századosnak, mivelhogy nem messze volt a faluja, hogy hazamehessen s néhány órát tölthessen nejével.

Juan szokatlan megjelenése, a melyről Mártának még csak sejtelme sem volt, különös módon meglepte őt, és Juan a ki a neje természetes meglepetésében és alkalmatlan látogatás bosszuságát, vagy talán a rajtakapott hűtlenség áruló rettegését vélte felismerni, dühöngeni kezdett haragjában, oly szavakat ejtve ki, a melyek mélyen megsértették a becsületes nő méltóságát, kezdetét vette az első családi perpatvar; a férj szabad utat engedett féltékenységének és a szegény nő könyezve hallgatta végig rágalmozó és szitkozódó szavait.

A családi botrányoknak vannak mindig kedvelői, kik a családi tüzhely körül ólálkodva, a szenvedélyszülte kifakadásokat ellesik és szélnek eresztik.

Attól a naptól fogva a rágalom megtámadta a házaselet jó hírnevét és a faluban a következő okoskodás járt szájról-szájra: „Nem láttunk semmit: azonban ha maga,

Pérez százados gyanakodik nejére, oka lesz rá.“

— És — végzetes ragaszkodás? — Santiago nem késett elmondani gazdájának, hogy mit hallott neje felől a faluban, mintegy igazolni akarván ezzel gyanakodásait és megfigyeléseit.

— Santiago, azt tapasztaltam, — mondta Juan szolgájának, — hogy nyugodt lélekkel kutattad szerencsétlenségem bizonyítékait; megtaláltad őket és most már nincs egyebre szükségünk. Látom, hogy szeretsz, mert bebizonyítottad azzal, hogy segítségemre voltál a kutatásban, megérdemled tehát, hogy segítségemre légy a büntetésben.

— De hogyan fogom ezt megtenni, ha el vagyok zárva éjjel?

— Ezentul is el leszel zárva, hogy biztonságban és szabadon érezzék magokat a hűtlenek; bármily változás figyelmessé tenné őket és meghiusítaná a vadászatot. A szobád ablaka az utcára nyílik, az az ablak pedig nem valami magasán áll az utca kövezetétől! Valamikor erős és ügyes voltál; szerezz magadnak egy jó kötelet és azon le ereszkedel, majd ha szólani fogok. Addig is viseld magadat nyugodtan s vigyázz, hogy ne vegyenek észre semmit.

— És Juan, ez intézkedés után, ellátogatott ismét nejéhez, mintha nem történt volna

HIREK.

* **Halálozás.** *Ruttkay* Menyhért, az „Ellenzék” felelős szerkesztője és a miskolci Máv. műhely karnagya, e hó 5-én Miskolcra elhunyt. Temetése e hó 7-én általános részvét között folyt le. Temetésén megjelentek a műhely munkásai, hivatalnokai, élükön főnökükkel *Krón* Ignác főmérnökkel; a vasuti dalárda gyászadalokat zengett, a Máv. vasuti dal- és önképzőkör nevében *Balog* Ármán főnök-helyettes mondott egy megindító gyászbeszédet.

* **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Puszterné Véber Mária brassói állami elemi iskolai tanítónőt a miskolci vasuttelepi állami elemi iskolához helyezte át.

* **Örült a vonaton** E hó 5-én este az Érsekújvár felé induló vonat II. osztályu kocsijában nagy izgalmat keltett egy örült flatalember viselkedése. Amint a vonat Alag mellé érkezett, a flatalember felugorva üléséről, hangosan kiáltotta: „Itt van Róma!” Ezzel letérdelt és imádkozni kezdett. Egyik utas részegnek vélvén az örültet, felvilágosítani igyekezett tévedése felől, mire ez dühösen felugrott s a koci ablakának rohanva, fejével betörte azt. Az üvegdarabok véresre vagdalták a szerenésetlen arcát. A dü-

semmi, mintha nem forralna ellene semmit, azonban folyton a bizalmatlanság fátyolán figyelve őt.

Ha sirva fogadta őt: lelki-furdalásai voltak. Ha vidáman és szívélyesen: gonosz és színelő volt. Ha nyugodtan: hamis volt. Ha elhanyagoltan öltözve: nem volt rá ideje, hogy rendbeszedje magát. Ha ezifrán: tetszeni akart másnak.

Tekintetében, szavaiban, mozdulataiban, arcvonásaiban, mindenben újabb jeleit látta az eltört szenvedélynek, hasonlóan az utashoz, a ki eső után homoksíkságon megy keresztül és azt hiszi, hogy minden lépésre mélységes tóba merül, mert a hold fénye a nedves homokon végtelen víztükörnek rémlik.

Juan tényleg a hold fényébe fulladt.

A féltékenységek káprázatai!

V.

Juan csaknem minden éjjel elment a faluba. Ezen éjek egyikén, alig lehetett távol vagy kétszáz lépésnyire a hadiszállástól, midőn századosunknak, jobbra az ösvénytől, a melyen hazafelé tartott, olyan zaj ütötte meg fülét, mint a minőt a bozótban futkosó vadkanok idéznek elő.

A zajt mindazáltal nem idézte elő valami állat, mert, habár valamikor vadokban is bővelkedett e vidék, a csaták zaja arra kény-

hőgő idegenről csakhamar kiderült, hogy valószínűleg örjögésben szenved, mire visszazárárták a fővárosba, hol megállapították, hogy Barnó Miksa szobi születésű, 24 éves hivatalnok, kit a katonaságnál szabadságoltak s most szüleihez akart menni Szobra. A kórházban gondosan ápolják a sebesült örültet, honnan felgyógyulása után a lipótmezei elmeorvóintézetbe szállítják.

* **Halálugrás a vonatról** Debreczenből írják: E hó 6-án, a 4605. sz. vonat egyik másodosztályu kocsijából a vasutvonal Ujfehértó állomása mellett egy ur kiugrott. Az utasok későn bár, de észrevették a halálugrást és a vészfékkel megállították a vonatot. Az utasok s a vonat személyzete csakhamar megtalálták a holttestet, melynek feje egyik kilométer-jelzőn teljesen szétloccsant. A halottat azonnal agnoszkálták, *Flaskay* Kálmán gömői földbirtokos személyében. A hullát Ujfehértóba vitték s *Flaskay* hozzártatózóit azonnal értesítették a katasztrófáról.

* **Kisiklott vonat.** Zimonyból jelentik, hogy a négy órakor induló vegyesvonat Ó-Pazua és Uj-Pazua között e hó 4-én a nyílt pályán kisiklott. Több koci feldőlt, de mint a magyar államvasutak igazgatósága velünk közli, emberéletben nem esett kár. A kisiklás következtében a pályatest is erősen megrongálódott és e miatt a

szerítette most őket, hogy biztosabb és elrejtettebb menedékhelyet keressenek, kerülve azokat a veszedelmes helyeket, melyeket folyton karlista guerillák bujtak, hol kürtök harsogása, fegyverek durranása és ágyúk bömbölése zavarta meg minduntalan a csöndet.

Juan a neszre azonnal megállott és hallgatódzott: kétségkívül mozgott valami a hegyoldalban. Az éj sűrű sötét volt, alkalmas a támadó merényletre, s más uton nem lehetett megbizonyosodni, mint hallgatással. És Juan épp ezért összeszedte minden halló tehetségét és visszafójtott lélekzettel hallgatózva, kivehette a zajból, hogy nem egy, hanem több ember lehetett a bokrok között, kik a hegy tetejéről az ösvény felé haladtak lefelé.

Juan megmarkolta revolverét és egy eperfa mögé állott, hogy ez megvédje őt támadás esetén. De mily nagy volt meglepetése, midőn vagy nyolcz lépésnyi távolságban egy karlistát pillantott meg, a kinek egyenruháját és sapkáját rögtön fölismerte!

Juan a bokrok mögé rejtőzve, könnyen földre terithette volna a feléje közeledő katonát s a többi ötöt, kik ezt követték. De nem tette, mert ha lő, figyelmessé teszi az ellenséget, s ez alvó táborukat rögtön meg-támadná.

(Folyt. köv.)

keleti express-vonat hosszabb ideig Ó-Pázuán vesztegelt és csak több órai késéssel, a pályatest kijavitása után, indulhatott tovább. Ezen a vonaton utaztak haza Szófiába Klementina Kóburg hercegnő és a bolgár fejedelem gyermekei.

* **Lopás a gyorsvonaton.** E hó 4-én délután a Bécsbe induló gyorsvonaton nagy lopás történt. Schweighoffer Sámuel eszéki kereskedő Bécsbe utazott, a hol bátyjával, Schweighoffer Károlyval valami sürgős üzletet akart a mai napon lebonyolítani. Utközben a vonaton megismerkedett egy fiatal emberrel, a ki szintén Bécsbe igyekezett. Schweighoffer utközben a kupéban elaludt és csak Bécsben ébredt fel. Mennyire meglepődött azután, midőn észrevette, hogy zsebében levő pénztárczája eltűnt. De eltűnt egyuttal fiatal utitársa is. A pénz tárczában 2500 korona készpénz, egy Walter Antal pozsonyi cég nevére kiállított 500 koronáról szóló váltó és két csekk volt a Wiener Bank-Verein czimére. A zsebtolvaj oly ügyesen dolgozott, hogy a kereskedő fel sem ébredt. A kárvallott kereskedő a bécsi és budapesti rendőrségnél panaszt tett ismeretlen utitársa ellen.

* **Elgázolta a vonat.** Iglóáról táviratozza tudósítónk: Demeter Géza vasuti hivatalnokot ma az állomáson a tehervonat elgázolta. A szerencsétlen ember szörnyet halt. Halálát szülei és menyasszonya gyászolják.

* **Vasuti szerencsétlenség.** Oroszországban Zima közelében egy személyvonat kisiklott és az összes kocsik lefordultak a töltésről. Iszonyu pánik keletkezett a zsúfolt vonat utasai között. Eddigél csak azt tudták megállapítani, hogy a mozdonyvezető, a fűtő és egy utas meghaltak s az utasok közül négyen halálosan sebesültek meg. A katasztrófa gyanus körülmények közt történt. Valószínű, hogy nem a vasuti személyzet valamely vétkes gondatlansága, hanem bűnös kezek idézték elő a szerencsétlenséget.

* **Meghalt a vonaton.** Virovác Ferencz zimonyi halász öt éves kis fia a minap babszemet nyelt, a mely a torkában megakadt. A halász tegnap Budapestre akarta hozni a fiut, hogy megoperálják, de a fiu a vonaton megfulladt. A törvényszéki orvostani intézetbe vitték.

* **Vasuti beruházások Ausztriában.** Amíg nálunk a beruházási javaslat a válság miatt elintézetlen maradt, addig Ausztriában az idén is igen jelentékeny összegeket fordítanak vasuti beruházásokra, noha ott sincs költségvetés, vagy ezt pótló meghatalmazási törvény. Ausztriában jan. 1-től aug. 31-ig beruházásokra 59,903.437

koronát fordítottak, a miből 56,391.630 korona a beruházási programban előre látott hitelekre esik, míg az 1903. évi költségvetés rendkívüli hiteleinek terhére esik 2,057.219 korona, a helyiérdekű vasutak kocsibeszerzésére 1,454.588 korona. Az egész 59,903.437 koronából 18,158.238 koronát kocsibeszerzésekre fordítottak.

* **Színész, mint utazó zsebtolvaj.** A budapesti rendőrség egy elzüllött színészt nyomoz, a kire rábizonyult, hogy vonatokon fosztogatja az utasokat. Az illető Nagylaki (Csoósz) György nagylaki születésű 25 éves volt színész, a ki az utóbbi időben Miskolcra is működött, később a magyar államvasutaknál mint díjnok volt alkalmazva. Legutóbb a budapest—kassai vonalon tűnt fel. Gróf Almássy Györgyné, szül. Zichy Lenke szeptember 25-én birtokára utazott Töke-Terebesre. A mikor megérkezett a birtokára, észrevette, hogy eltűnt egy négyszögletű sárga bőrdoboza, a melyben 2—3000 koronát érő ékszer volt. A grófné gyanuja mindjárt Nagylaki (Csoósz) Györgyre esett, a ki vele együtt egy szakaszban utazott. A rendőrség kutatott az ékszerek után, a melyek nagy részét megtalálták egy fővárosi zálogházban. Itt is olyan személeírast adtak a zálogba tevőről, a mely teljesen ráillik Nagylakira. Azonkívül egyéb feljelentések is érkeztek Nagylaki ellen. Így Pollacsek Eugénia bécsi magánzó urnőtől a bécsi vonaton érsekujvár táján nagyobb összeget érő ékszert lopott el. Ugyancsak a bécsi vonalon lopott meg két uri embert. Az elzüllött színész magas, nyulánk természetű, arca hosszús, vöröses, szeplős, haja vörösbarna, szeme sötét, vörös, gondozott bajusza van.

* **Az állomásfőnök nem hatósági személy.** Horváth Boldizsár rákosi vasuti pályafelügyelő pár hónap előtt azt jelentette az állomásfőnöknek, hogy Nagy András nevű váltóőr minden nap megdézsmálja a petróleumos tartályokat. E czélra egy kettős fenékű ételhordó-készüléket használ. Az állomásfőnök megfigyeltette a váltóőrt, de nem lehetett rábizonyítani a lopást. Nagy András hatóság előtti rágalmozás vétsége miatt följelentette Horváth Boldizsárt. A büntető-járásbíró el is ítélte Horváthot öt korona pénzbüntetésre, azzal az indokolással, hogy Horváth az állomásfőnök előtt, a ki hatósági személy, rágalmozta Nagy Andrást. A vádlott fölebbezése folytán a kir. törvényszék fölebbviteli tanácsa Tóth Ernő táblai bíró elnöklete alatt ma foglalkozott a pörrel s kimondta, hogy *az állomásfőnök nem hatósági személy* s így az a pa-

- 500 „ kerítési rud keményfából különféle hosszban, 80 mm. átm.
 4200 „ kerítési rud puhafából különféle hosszban, 89 mm. átm.
 115 m³ kemény szálfa tölgyfából
 60 „ puha „ jegenye-fenyő fából
 42 „ vörös fenyő szálfa
 365000 drb fedő zsindegy 47 cm hosszu.

Az 1904. és esetleg 1905. és 1906. évre szükséges faneműek ugyanazon év április hó közepéig szállítandók be.

Az üzletvezetőség fentartja magának a jogot, hogy az 1904. évre történő megrendelés alkalmával a tájékoztató szolgáló fenti mennyiségnél, illetőleg a méretjegyzékben felsorolt fából 40%-al többet, vagy kevesebbet rendelhessen, ugyancsak azon jogot, hogy a szállítási év folyamán 40% erejéig pótmegrendelést tehessen.

A pályázati feltételek alapján szerkesztendő ajánlatok legkésőbb 1903. november hó 7-én déli 12 óráig nyújtandók be az üzletvezetőség I. osztályának.

A bántópenz pedig 1903. november hó 6-án déli 12 óráig teendő le az üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál.

A pályázati feltételek és méretjegyzékek minden üzletvezetőségénél és kereskedelmi iparkamaránál megtekinthetők és a miskolci üzletvezetőség által díjtalanul kiszolgáltatnak, esetleg posta útján megküldetnek.

A szállítási feltételek, úgy mint az általános szállítási feltételek és a pályafentartási fakiszállítására vonatkozó különleges feltételek megtekinthetők minden üzletvezetőségénél és készpénzfizetés mellett megszereshetők igazgatóságunk nyomtatványtárából (Andrássy-ut 73-75. szám.)

Miskolcz, 1903. október hó 4.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Vasuti
altiszti vizsgára
 készülők
kézikönyve.

Írta:
 SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert
 tankönyv az altiszti ké-
 pesítő vizsgára készülők
 részére.

Ára 3 K.
 Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál
 S.-A.-Ujhely (pályaudvar.)

Van szerenésém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet“-hez czimzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma uteza sarkán, (ezelőtt Gordon-uteza) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat fe ajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az összes vasuti alkalmazók részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgáltatását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, egymint:

Szt. Antal“ kőszvény és rheuma elleni folyadék. Ára 70 fillér.

Szt. Antal pastillák, mindenféle gyomorhaj, felfúvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ára 60 fillér.

Tyukszemirtő „Pediú”, biztos hatású szer tyukszem és bőrkeményedés ellen, este reggel bekenni. Ára 60 fillér.

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczcréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arc és kéznek habserű színt ad, hatása egészen biztos. Ára 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe visszavéteik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ára 60 fillér.

„Peditor” biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen, A test minden részére alkalmazható. Ára 70 fillér.

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ára 70 fill.

Erzsébet k. száj-essentia 20-30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kellemes ízt kölcsönöz. Ára 70 fill.

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. Ára 70 fill.

„Magyarhoni balzsam b. pedró” nagy szaktekintélyek által kitűnőnek találatott. Ára kis doboz 30 fillér, nagy doboz 45 fillér

Erzsébet k. növény fogpora, kis doboz 50 fillér, nagydoboz 1 ko ena.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számítatik.

Mély tisztelettel, vagyok alázatos szolgálója

Popovits Antal,

Az „Erzsébet“-hez czimzett gyógyszerész tulajdonosa.

Sürgőnyeczim : Popovits gyógyszerész Miskolcz.